

РЕШЕНИЕ

№ 3512

гр. София, 05.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 05.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **8726** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Ц. М. Д. със съдебен адрес гр. С., кв. „К.“, ул. „В. М.“ № 1. срещу Заповед № 8551/18.11.2009 г. на Д. на А. „М.“ за прекратяване на служебното правоотношение на държавния служител на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, § 1, т. 1 от ПМС № 261/09 г. и утвърдено длъжностно разписание на Митница Аерогара С. от 17.11.2009 г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като спрямо жалбоподателя не е приложена Процедурата за съкращаване на персонала на А. „М.“, утвърдена със Заповед № ЗАМ-613/12.11.2009 г. на Д. на А. „М.“. Обосновава се също така нарушение на материалния закон, тъй като не е налице реално съкращаване на длъжността. По изложените съображения се иска отмяна на административния акт.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания, моли да бъде отменена процесната заповед и присъждане на разноските по водене на делото.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните и като съобрази закона счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните по делото доказателства се установява, че преди да бъде прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, същият е заемал длъжността „старши инспектор” в Митница Аерогара С..

С § 1, т. 1 от Постановление № 261 от 5 ноември 2009 г. (обн., ДВ., бр. 90 от 13 ноември 2009 г.) е изменена разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Устройствения правилник на А. „М.” (отм.) като е намалена общата численост на персонала на А. „М.” от 4003 на 3899 щатни бройки. Съобразно правомощията по чл. 6, ал. 1, т. 9 от Устройствения правилник на А. „М.” (отм.) директорът на А. „М.” е утвърдил длъжностно разписание на Митница Аерогара С. в сила от 17.11.2009 г., в което щатните бройки за длъжността „старши инспектор” са определени на 117 броя. В сравнение с предходното длъжностно разписание в сила от 17.10.2009 г. щатните бройки за същата длъжност са с 15 броя по-малко. При съпоставяне на съдържанието на поименните разписания на длъжностите преди и след новото длъжностно разписание на Митница Аерогара С. се установява, че отдел „МРП, внос АУСВ временно складиране и манифестиране” има 24 бр. „старши инспектор”, едната от които е заемана от жалбоподателя, а с утвърденото ново поименно разписание в сила от 19.11.2009 г. в отдел „МРП, внос АУСВ временно складиране и манифестиране” на Митница Аерогара С. се предвиждат 21 бр. „старши инспектор”.

Със Заповед № ЗАМ-613/12.11.2009 г. на Д. на А. „М.” е утвърдена Процедура за съкращаване на персонала на А. „М.”. Между страните не се спори, че посочената процедура не е приложена спрямо жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

Прекратяването на служебното правоотношение на жалбоподателя е извършено от компетентен административен орган. Административният акт е издаден от Д. на А. „М.”, който има правомощията на орган по назначаване на държавните служители от администрацията на агенцията, в това число за издава заповеди за прекратяване на служебните им правоотношения (чл. 5, т. 5 от Устройствения правилник на А. „М.”).

При издаването на административния акт е спазена установената форма. В случаите на прекратяване на служебното правоотношение поради съкращаване на длъжността, правното основание съвпада с фактическото.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на административния акт. Неоснователен е доводът за незаконосъобразност на административния акт поради неприложение на Процедурата за съкращаване на персонала на А. „М.”, утвърдена със Заповед № ЗАМ-613/12.11.2009 г. на Д. на А. „М.”. На първо място, видно от раздел „Обхват и цел на процедурата”, тя касае съкращаването на персонала на агенцията въз основа на организационно-управленската ѝ структура, утвърдена с Устройствения правилник на А. „М.”, Заповед № ЗМФ № 1441/09.11.2009 г. на министъра на финансите и правилниците на РМД. Със Заповед № ЗМФ № 1441/09.11.2009 г. на министъра на финансите е разпоредено закриването на структурни звена на агенцията и създаване на нови, но считано от 00,00 ч на 16.12.2009 г., докато процесната заповед

касае съкращаване, който е извършено преди тази дата. Ето защо съдът приема, че спрямо жалбоподателя не е била приложима посочената процедура. На следващо място, дори и да се приеме, че процедурата е била приложима не само спрямо съкращаването на държавни служители на агенцията, извършено въз основа на ПМС № 302/2009 г. и утвърдено длъжностно разписание от 15.12.2009 г., а в нейното приложно поле попада и настоящият случай, съдът счита за необходимо да отбележи, че ЗДСл не предвижда задължение за органа по назначаване да провежда подбор между служителите и не определя критерии за такъв подбор. Утвърдената от Д. на А. „М.“ процедура има характер на вътрешнослужебен акт и неговото приложение е правноирелевантно при преценка законосъобразността на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

Съдът не констатира нарушения на материалния закон при издаване на административния акт. Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Легалното определение на понятието „длъжност в администрацията“ се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (обн., ДВ, бр. 18 от 5.03.2004 г.). Съгласно цитираната разпоредба, „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно белезите на понятието „длъжност в администрацията“ са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

В случая съкращаването на длъжността не се изразява в преустановяване съществуването на длъжността като нормативно определена позиция и като система от права, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика, а в реално намаление на щатните бройки за длъжността „старши инспектор“ в Митница Аерогара С.. При реално намаление на щатните бройки за определена длъжност въпрос за преценка по целесъобразност на органа по назначаването е кои държавни служители да бъдат съкратени, като тази преценка не подлежи на съдебен контрол.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноси по водене на делото, съставляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., който размер е определен съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4, вр. чл. 8 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно, Административен съд С.-град, I отд., 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. М. Д. със съдебен адрес гр. С., кв. „К.“, ул. „В. М.“ № 1.

срещу Заповед № 8551/18.11.2009 г. на Д. на А. „М.”

ОСЪЖДА Ц. М. Д. със съдебен адрес гр. С., кв. „К.”, ул. „В. М.” № 1. да заплати в полза на А. „М.” разносните по водене на делото в размер на 150 (сто и петдесет) лева. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: